

Żądania

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- stwierdzenie, że zakaz podróży nie ma zastosowania do żadnego ze skarżących;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty. Twierdzą, że umieszczając ich nazwiska w wykazach dołączonych do zaskarżonej decyzji i zaskarżonego rozporządzenia, Rada:

- nie przedstawiała odpowiedniego lub wystarczającego uzasadnienia;
- naruszyła kryteria dotyczące umieszczenia w wykazie lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu, że kryteria te zostały spełnione w odniesieniu do zachowania się skarżących;
- naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące skarżącym prawa podstawowe, w tym ich prawo do ochrony własności, działalności gospodarczej i reputacji oraz życia prywatnego i rodzinnego; oraz
- nie zagwarantowała skarżącym prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — ClientEarth przeciwko Radzie**(Sprawa T-62/12)**

(2012/C 109/51)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i P. van den Berg)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady w sprawie odmowy przyznania skarżącej (pełnego) dostępu do dokumentu nr 6865/09 zawierającego opinię służby prawnej Rady dotyczącą zgodności z prawem projektowanych zmian do

propozycji Komisji Europejskiej w sprawie przekształcenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem; i

- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 4 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie spornego dokumentu naruszyłoby ochronę porady prawnej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie takiego dokumentu poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez Radę.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie i art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wzięła pod uwagę nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem spornego dokumentu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz zasady proporcjonalności, ponieważ Rada nie rozważyła odpowiednio, czy można było zapewnić szerszy dostęp do rozpatrywanego dokumentu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2012 r. — Sedghi i Azizi przeciwko Radzie**(Sprawa T-66/12)**

(2012/C 109/52)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ali Sedghi (Teheran, Iran) i Ahmad Azizi (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Gadhia i S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC (Queen's Counsel), i M. Lester, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej